

**Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Інститут психології та педагогіки
Кафедра вікової та педагогічної психології
Кафедра загальної психології та психодіагностики**

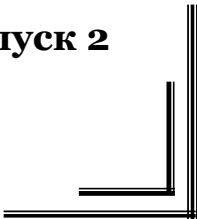

**Актуальні питання
психологічної
науки**

**Альманах студентського наукового
товариства**

Випуск 2

Рівне - 2009

Актуальні питання психологічної науки: Альманах студентського наукового товариства: Матеріали звітної наукової конференції викладачів, співробітників, докторантів, аспірантів та студентів РДГУ за 2008 р. (24-25 лютого 2009 р.). – Випуск 2. – Рівне: РДГУ, 2009. – 140 с.

Головний редактор:

Ямницький В.М. – доктор психологічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ.

Редакційна колегія:

Павелків Р.В. – доктор психологічних наук, професор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології, директор Інституту психології та педагогіки РДГУ;

Воробйов А.М. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ;

Литвиненко С.А. – доктор педагогічних наук, професор кафедри вікової та педагогічної психології РДГУ;

Безлюдна В.І. - кандидат педагогічних наук, доцент кафедри вікової та педагогічної психології РДГУ;

Главінська О.Д. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ;

Корчакова Н.В. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри вікової та педагогічної психології РДГУ;

Павелків В.Р. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ;

Рудь Г.В. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ;

Романюк В.Л. – кандидат біологічних наук, доцент кафедри загальної психології та психодіагностики РДГУ;

Созонюк О.С. - кандидат психологічних наук, доцент кафедри вікової та педагогічної психології РДГУ.

Друкується за рішенням науково-методичної ради РДГУ (протокол № ____ від ____ - _____ 2009 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

Зміст

Вступ	6
Бабак Костянтин. Психологічні засади професійного розвитку студентів	7
Багній Алла. Особливості ділових конфліктів	8
Басік Наталія. Психологічні особливості сюжетно-рольової гри дошкільника.....	13
Білобров Катерина. Мотиваційні та когнітивні чинники поведінки споживачів	16
Бойко Наталія. Мотивація споживання: класифікація, досвід дослідження.....	18
Ващук Тетяна. Особливості психічного розвитку дітей раннього віку в умовах родинної депривації.....	20
Волинець Маргарита. Психологічний аналіз стратегій самоствердження депривованих підлітків.....	22
Галабурда Лідія. Поняття „важка дитина” у психолого-педагогічній літературі.....	25
Голубюк Юля. Психологічні особливості самовиховання в підлітковому і юнацькому віці	27
Гоч Наталія. Корекція проявів конфліктної поведінки особистості	30
Грибенко Наталія. Психологічні чинники ефективності реклами.....	33
Гудз Анна. Психологічні особливості формування самооцінки молодших школярів.....	36
Демчук Олена. Психологічний аналіз вікових особливостей становлення життєвої компетентності особистості.....	39
Дука Ольга. Альтруїзм як особистісна стратегія поведінки у подружніх парах.....	42
Кирилюк Альона. Психологічні особливості соціалізації аутичної дитини	44
Кирилюк Марина. До проблеми психологічного аналізу рекламних технологій.....	46

Актуальні питання психологічної науки

Кириченко Наталія. Психологічна цінність людської мети.....	48
Ковальчук Богдана. Вплив соціального фактору на стратегію самоподачі особистості	50
Ковальчук Вікторія. До проблеми внутрішньо особистісної детермінації самотності	53
Козачук Олена. Перспективи корекції гомогендерної сексуальної орієнтації	55
Козішкурт Уляна. Психологічний аналіз дитячих страхів: превентивні заходи.....	58
Кравець Вікторія. Психологічний аналіз взаємовідносин дітей дошкільного віку з батьками	61
Кравчук Олена. Теоретичний аналіз компонентів готовності дитини до навчання	63
Крупко Тетяна. Феномен професійного самовизначення в період ранньої юності	66
Кучерук Наталія. Розвиток творчих здібностей у підлітковому віці.....	68
Лисяк Оксана. Поняття внутрішньоособистісного конфлікту у психології	71
Музичук Анастасія. Розвиток професійної ідентичності у сфері медичного працівника	73
Назарова Ірина. Застосування психотехнік у корекційній роботі з дітьми із затримкою психічного розвитку	77
Нех Ольга. Аналіз впливу консультативної психологічної допомоги на розвиток особистості клієнта.....	80
Огородник Юлія. Психокорекція страхів у молодшому шкільному віці.....	83
Новікова Вікторія. Психологічні особливості соціальних інтеракцій представників сучасної молодіжної субкультури.....	86
Палагнюк Володимир. Ціннісні детермінанти формування соціальних установок	91
Петрукова Анна. Причини адиктивної поведінки у студентів	93

Пешко Наталія. Психологічні особливості гіперактивної поведінки	96
Пивоварчук Тетяна. Психологічний аспект комунікативного підходу у вивченні іноземної мови	98
Присяжна Діана. Спілкування батьків і дітей як детермінанта психічного розвитку дитини	100
Прищепя Марина. Засоби масової комунікації як фактор соціалізації особистості	103
Романюк Володимир. Вчення Чарльза Дарвіна та проблеми клінічної психології	106
Романюк Людмила. Критерії психічного здоров'я особистості учнів: функціональні аспекти	109
Саливон Ірина. Соціально-психологічні причини подружніх конфліктів	112
Скоронад Христина. Проблема соціальної адаптації розумово відсталих дітей	115
Соляр Віта. Ставлення сучасної молоді до Збройних Сил України.....	117
Тарасова Катерина. Подолання порушень у батьківсько-дитячих взаєминах	119
Тисяк Ірина. Особливості сприйняття буття представниками різних релігійних вірувань	123
Турченко Олександр. Психологічна допомога хворим на цукровий діабет типу 2 з надмірною вагою: психодинамічний підхід	125
Харковська Наталія. Психологічний аналіз внутрішньо-особистісних конфліктів підлітків.....	130
Хорко Ольга. Розвиток самосвідомості особистості як фактор попередження дендивідуалізації особистості	131
Шевчук Леся. Психологічні особливості стилю міжособистісної взаємодії підлітків.....	134
Яворська Галина. Психологічні особливості керівництва військовим підрозділом.....	136

Список використаних джерел

1. Готовність дитини до навчання / Упоряд. С.Масименко, К. Максименко, О.Гланик. – К.: Мікрос – СВС, 2003.
2. Ілляшенко Т.Д. Чому їм важко вчитися? - К.: Початкова школа. – 128.
3. Яськова Л.А. Оптимизация обучения и развития детей с ММД. – СПб., 1997.

УДК: 159.9:316.454.52

ПСИХОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ КОМУНІКАТИВНОГО ПІДХОДУ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Пивоварчук Тетяна, аспірантка

Керівник: Павелків Р.В., доктор психологічних наук, професор

Процес поступової інтеграції України до європейських та міжнародних організацій обумовлює нагальну необхідність якісної іншомовної підготовки сучасних фахівців.

Разом з тим в сучасних умовах випускник вищого навчального закладу повинен бути не лише високоякісним професіоналом, але і володіти розвиненими творчими, розумовими, комунікативними та іншими здібностями, інакше він не зможе стати повноцінним членом суспільства, самостійною особистістю, що здатна приймати відповідальні рішення за свою долю та долю колективу.

Формування компетентності, тобто здатності застосовувати знання та вміння в реальній життєвій ситуації, є однією з найбільш актуальних проблем сучасної освіти. Компетентнісний підхід до підготовки фахівців у вищих навчальних закладах полягає в набутті та розвитку у студентів набору ключових, загальногалузевих та предметних компетенцій, які визначають його успішну адаптацію в суспільстві. На відміну від терміну „ кваліфікація ” компетенції включають, крім суто професійних знань та умінь, що характеризують кваліфікацію, такі якості як ініціативність, співпраця, здатність до роботи в колективі, комунікативні здібності, уміння навчатися, оцінювати, логічно мислити, відбирати і використовувати відомості.

Вище зазначені моменти вимагають необхідності зміни цілей та завдань системи освіти вищої школи: переходу від освітньої, інформаційної парадигми до розвивальної, самостійної, пізнавальної активності студентів.

Більшість фахівців та науковців визнають перспективність

впровадження комунікативного методу в процес навчання іноземних мов в сучасних суспільних умовах. Комунікація розуміється як процес спілкування в усній чи письмовій формі, когнітивна сутність якого полягає в обміні інформацією та її оцінюванні. Комунікативна компетенція вважається сформованою, якщо «майбутній фахівець використовує іноземну мову, щоб самостійно отримувати й розширювати свої знання і досвід»[1, с.28].

Так, наприклад, С.Ф.Козак вважає, що оптимальною можна вважати тільки таку структуру мотивів у процесі вивчення іноземної мови, провідне місце в якій належить безпосередній комунікативній діяльності. Саме комунікативна спрямованість на заняттях з іноземної мови може забезпечити підвищення мотивації до її вивчення.

Комунікативний підхід покликаний забезпечити успішне оволодіння всіма чотирма видами мовленнєвої діяльності (читання, говоріння, письма та аудіювання) на основі використання ситуацій спілкування та взаємодії з метою вирішення практичних завдань, релевантних у професійній діяльності, тобто таких, що охоплюють інтереси і потреби студентів, відображають «систему взаимоотношений общаючихся»[2, с.43].

Вихідним положенням сучасної психології у вирішенні проблеми комунікативних здібностей являється положення про те, що комунікативні здібності особистості розкриваються та формуються лише в активній творчій діяльності, яка вимагає нестандартного мислення, вміння по-новому підійти до вирішення вже відомих задач.

Досягти поставлених цілей можна, моделюючи проблемні ситуації у навчанні, використовуючи на уроках рольові та дискусійні ігри, драматизації, проблемні ситуації та інші подібні завдання, що спонукають студентів до спілкування, надають можливість проявити мовленнєву самостійність, реалізувати комунікативні вміння та мовленнєві навички. Комунікативна ситуація своїм динамізмом та новизною детермінує реалізацію мовленнєвої поведінки співрозмовників залежно від тих соціально-комунікативних ролей, в яких опиняються її учасники. Чинник рольового навчання є провідним в теорії комунікативного методу, тому що гра дає змогу студентам легко входити в контакт з ігровими партнерами, знаходити взаєморозуміння і відчувати їх підтримку, сміливо виявляти свої емоції та почуття. У ділових іграх студенти наповнюють іншомовне спілкування предметним змістом, навчання набуває чітко вираженої професійної спрямованості. Створення комунікативної ситуації – це один з методів, що сприяє розвитку комунікативних здібностей. Для того, щоб оцінити значення іноземної мови як учбового предмету в

розвитку комунікативних здібностей, потрібно добре усвідомити, що отримує суспільство, країна, якщо її громадяни володіють іноземною мовою та що дає володіння іноземною мовою людині, що починає жити в системі ринкових відносин, а через неї – суспільству.

Список використаних джерел

1. Бородіна Г.І. Комунікативно-орієнтоване навчання іноземної мови у немовному вузі // Іноземні мови. – 2005. – №2. – С.28-31.
2. Коростелев В.С., Пассов Е.И., Кузовлев В.П. – Принципы создания системы коммуникативного обучения иноязычной культуре // Иностранные языки в школе. – 1987. – №2. – С. 43-44.

УДК 373. 2. 018

СПІЛКУВАННЯ БАТЬКІВ І ДІТЕЙ ЯК ДЕТЕРМІНАНТА ПСИХІЧНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ

Присяжна Діана, магістрантка

Керівник: Косарева О.І., кандидат педагогічних наук, доцент

У працях відомих психологів переконливо показано, що дитина з'являється на світ, лише маючи потенційну можливість стати людиною (Л. Виготський, О. Запорожець, М. Леонтьєв, М. Лісна). Вона реалізує цю можливість і справді стає людиною завдяки тому, що засвоює соціально-історичний досвід, нагромаджений людством протягом багатьох століть. Суть і зміст розвитку дитини, власне, і полягає в засвоєнні цього досвіду в процесі спілкування з оточуючими людьми.

У перші роки життя вирішальна роль у психічному розвитку дитини належить близьким дорослим, які доглядають її. Спілкуючись з дорослими, маленька дитина оволодіває новими прийомами і способами дій, дістає перші взірці взаємин, уявлення про норми та правила поведінки. Таке спілкування є для неї універсальним засобом встановлення взаємодії з навколишнім середовищем [1].

У дитини уже з народження наявне природне прагнення до спілкування, до взаємодії з довкіллям і пізнання його. Саме спілкування з близькими людьми, що пов'язані з дитиною родинними стосунками та життєвими обставинами, є основним джерелом виникнення у дитини емоцій. Завдяки повсякденному спілкуванню з дорослими вона вчиться мислити, відчувати, оцінювати, діяти, мріяти. Ніде вона не відчуває у такій повній мірі почуття затишку, безпеки, емоційного комфорту, як удома.